

5 Z dění v obci

Kaplička

Žehnání kapličky
Panny Marie Hostýnské

7 Dění v obci

Fotbal

Sláva vítězům,
čest poraženým!

8-12

Ze života v obci

Přivesnický tábor
Z deníku táborníků

Pohodové léto v Zámřských

CESTA DO PRAVĚKU 2022 PŘÍVESNICKÝ TÁBOR ZÁMRSKÝ

SLOVO MÍSTOSTAROSTKY

**Alžběta
Šimáčková**
místostarostka
obce Zámřsk

Vážení a milí čtenáři Zámřšťáku, polovinu prázdnin máme za námi a doufám že máte spoustu krásných zážitků a taky nějaký odpočinek ať už za sebou, nebo vás teprve čeká. Na obecním úřadě prázdniny nemáme a stále se něco děje. Do Kulturního domu jsme pořídili přes dotace Mikroregionu nové sady nádobí. Máme jich v počtu 150 od každého kusu. Jsme tedy vybavení pro akce o větším počtu osob. Na obec jsme pro obecní pracovníky pořídili novou elektrotřilku a to z důvodu zvyšování cen paliv. Pomalu budeme začínat s budováním chodníku a to od Oravového až po Pavlíkovo. V tomto úseku bude také nový povrch na silnici S III/4396. Žádáme vás o trpělivost. Práce by měly začít na podzim. V rámci Mikroregionu byla pořízena elektronická úřední deska. Dočasně je umístěna v zádveří pečovatelského domu. Oprava kapličky panny Marie Svatohostýnské je za námi. Zrenovovala se jak z venku, tak i zevnitř. V interiéru je nový nábytek. Jsou nová okna a dveře a to podle původní podoby. Venku je nové zábradlí. Děkuje Martinu Pajdlovi za zhotovení. Před kapličkou je nová dlažba s lavičkami. Ještě čekáme na dodání betonových květináčů. Máme za sebou svěcení zrestaurovaného obrazu. Děkuji Zdenči Hašové za přípravu a samozřejmě Ženám v akci a hasičům. Svěcení opravené kapličky by mělo být na sv. Václava tedy 28. září, kdy současně bude výročí dvacet let od vysvěcení kaple sv. Václava. Program je ve fázi příprav a srdečně vás na tuto akci zveme. Přejí Vám pohodový zbytek léta.

Alžběta Šimáčková, místostarostka

Ze života farnosti

Vážení občané Zámrska, milí farníci, letošní prázdniny jsou pro naši farnost dobou velké změny. Otec Jan Bleša, který působil 13 let jako farář v Kelči byl přemístěn do farnosti Uherický Ostroh. V červenci se s o. Janem postupně loučili farníci ve všech obcích, které do kelečské farnosti patří. V pátek 16. července se slavila mše svatá u opravené kapličky Panny Marie v Zámrských. Při této mši svaté se farníci rozloučili s odcházejícím panem farářem a přivítali také mne, který mám zaujmout místo jako administrátor farnosti Kelč. V závěru mše svaté jsme spolu s o. Janem požehnali nový reliéf Panny Marie Svatohostýnské, který je umístěn do středu kaple. Děkuji všem, kdo bohoslužbu připravili, zvláště také schole a dechové hudbě, která doprovázela celou slavnost. Po skončení bohoslužby následovalo posezení s chutným občerstvením u obecního úřadu. Nemálo farníků a občanů Zámrska vyjádřilo osobně o. Janovi vděč-

nost a dechová hudba přidala píseň ze Slovácka, na které o. Jan odchází. Protože já pocházím z Hané, konkrétně od Přerova, zahrála dechovka na přivítanou také skladbu „Přerovanka“. V tomto prvním příspěvku, který píše do Zámrsťáku, mi dovozte, abych se krátce představil. Jmenuji se Jan Berka, je mi 31 let, pocházím z Dluhonic, malé vesničky nedaleko Přerova. Po studiu na Střední škole zemědělské jsem nastoupil přípravu ke kněžství do Teologického konviktu. Poté jsem 5 let strávil v Arcibiskupském kněžském semináři v Olomouci, po kterých jsem byl jako jáhen poslán na Arcibiskupské gymnázium v Kroměříži. V roce 2017 jsem přijal kněžské svěcení a mým prvním působištěm byla velká farnost ve Zlíně. Jako kaplan jsem v tomto krajském městě

působil 2 roky. Na první působiště vzpomínám velmi rád, ačkoli to byla služba náročná pro množství pastoračních povinností. V roce 2019 jsem byl převelen na Valašsko, konkrétně do nejživější farnosti naší arcidiecéze – do Valašských Klobouk. Na toto místo vzpomínám taktéž rád, zvláště na skvělou spolupráci s ostatními kněžími a jáhny, s kterými jsme tvořili výborný tým. Po 2 letech jsem byl poslán nabrat novou zkušenost do pohraničí, konkrétně do Šumperka. Toto místo mi dalo prostor k odpočinku, možnost osobní formace a zapojení se do dalších aktivit v naší arcidiecézi, zvláště do diecézního synodálního týmu. Po jednom roce v Šumperku mě otec arcibiskup Jan poslal do farnosti Kelč. Do farnosti přicházím rád, těším se na setkání s novými lidmi a také na

spolupráci na Božích věcech. Oficiální uvedení do farnosti proběhlo panem děkanem Pavlem Stefanem dne 17. července na mši svaté v Kelči. V Zámrských jsem byl měle přivítán na mši svaté v pátek 22. července v kostele sv. Václava. Těším se na osobní setkání s farníky i občany Zámrska a na budoucí spolupráci. Prvním společným úkolem v Zámrských bude požehnání rekonstruované kaple Panny Marie. Otec Jan Bleša mi předal myšlenku, abychom kapli nechali požehnat o. biskupem Antonínem Baslerem, a to přímo na slavnost sv. Václava. V těchto dnech tedy jednáme o možnosti návštěvy pana biskupa Antonína. V případě kladné odpovědi bychom po mši svaté v kostele sv. Václava vyrazili požehnat i obnovenou kapli Panny Marie. Více informací bude v pravidelném informačním plátku Kefarin, který je k dostání v kostele či na webových stránkách farnosti. Přeji krásné letní dny
o. Jan Berka,
administrátor farnosti

Loučení s otcem Janem

Letošní rok je plný změn, čekanych i nečekanych. Jednou z takových nečekanych změn byl odchod našeho pana faráře otce Jana Bleše z kelečské farnosti. Nikomu se vlastně nechtělo věřit, že nás provází již 13 let, tak ten čas letí. Vystala otázka, jak se po tolika letech s otcem Janem vlastně rozloučit.

Známe jej všichni, každý věřící i nevěřící se s ním za ty roky setkal a v Zámrských takřka zdomácněl. Jako nejlepší příležitost vystala naše opravená kaplička a

její stále odsouvané žehnání. A tak se i stalo, rozloučili jsme se s otcem Janem na podvečerní mši svaté 15. července 2022 a jak jinak než po Zámrsku, ale o tom je zde jiné povídání.

I když nejsem žádným představitelem ani mluvčím obce připadl mi úkol se s otcem důstojně rozloučit, snad proto, že jsem jej před 13 lety vítala. Jsem hold asi vítací typ a ani to loučení mi není cizí.

Přemýšlela jsem co říct, a jak ty roky shrnout. Když k nám otec Jan poprvé v létě roku 2009 přišel přála jsem

mu hodně sil, trpělivosti, Božího požehnání a pevné nervy s námi farníky. Aby se do Zámrska vždycky rád vracel, a abychom mu byli hodnými a poslušnými ovečkami.

Těch 13 let uteklo jako voda, ne všechny věci se povedly, ne všechna přání se naplnila. Přirovnala bych to k manželství, ne vždycky je vše zalité sluncem, ne vždy je vše správně pochopeno. Všichni chybujeme. A na konci každé cesty máme všichni takovou hořkosladkou příchutí toho, co se povedlo a toho co méně. Po-

chybujeme, jestli byly naše kroky správné, jsme jen lidé, chybujeme, někdy i ublížíme. Ale přesto všechno ta společná cesta měla smysl. Loučili jsme se společně s našimi blízkými, vítali ty nové členy, slavili významné jubilea i dávali požehnání novým párům. Nesli jsme společně vše dobré i zlé jak nám to Pán Bůh posílal.

Za působení otce jsme vrátili život naší kapličky a společně se zde každoročně v srpnu scházeli, abychom oslavili mši svatou.

Pokračování na straně 4

Usnesení č. 3/2022 ze zasedání zastupitelstva obce Zámrský ze dne 20. června 2022 na obecním úřadě v Zámrských

Zastupitelstvo bere na vědomí:

1. Závěrečnou zprávu o přezkoumání hospodaření obce Zámrský za rok 2021

Zastupitelstvo schvaluje:

1. Zastupitelstvo po projednání schvaluje volbu zapisovatele p. Kamila Pejchalovou a ověřovatele zápisu p. Ing. Zdeňka Vozáka a p. Františka Pavlíka a přidání bodu č. 11 Žádost Žen v akci o pronájem KD.
Schváleno pro 7 hlasů
2. Rozpočtovou změnu č. 4/2022.
Schváleno pro 7 hlasů
3. Závěrečný účet obce a účetní uzávěrku obce Zámrský za rok 2021.
Schváleno pro 7 hlasů
4. Návrh přijetí opatření k nápravě zjištěných chyb a nedostatků přezkoumání hospodaření obce Zámrský za rok 2021.
Schváleno pro 7 hlasů
5. Prodej či případnou směnu pozemku č. 43 v k.ú. Zámrský po dostavbě a zaměření nového chodníku podél SIII/4396 dle situace.
Schváleno pro 7 hlasů
6. Pacht části pozemků p.č. 202 o výměře 292 m², p.č. 629/1 o výměře 1050 m², p.č. 333/1 o výměře 3696 m² a pacht pozemku p.č. 675/1 a to na pět let s roční výpovědní lhůtou.
Schváleno pro 7 hlasů
7. Žádost spolku Ženy v akci Zámrský z.s. o pronájem a následné prominutí nájmu Kulturního domu ve dnech 18.7. – 22.7.2022 pro účely Přívěsnického tábora na téma Cesta do pravěku.
Schváleno pro 7 hlasů

Zastupitelstvo neschvaluje:

1. Žádost o odkup pozemku p.č. 686/2 v k.ú. Zámrský.
Schváleno pro 7 hlasů

Starosta obce: Arnošt Pala

Místostarostka obce: Alžběta Šimáčková

Usnesení č. 4/2022 ze zasedání zastupitelstva obce Zámrský ze dne 21. července 2022 na obecním úřadě v Zámrských

Zastupitelstvo obce projednalo:

1. Směnu pozemku a částku za odkup pozemku par. č. 269, 275/1

Zastupitelstvo obce vzalo na vědomí:

1. Členské příspěvky Mikroregionu Hranice

Zastupitelstvo obce po projednání schvaluje:

1. Zastupitelstvo po projednání schvaluje volbu zapisovatele p. Kamila Pejchalovou a ověřovatele zápisu p. Pavla Ku-bešu a p. Františka Pavlíka a přidání bodu č.6 k projednání ceny za pozemek par. č. 269, 275/1
Schváleno pro 6 hlasů
2. Předložení zprávy o posouzení a hodnocení nabídek na smlouvu o společném zadání na Chodník podél III/4396 a oprava povrchu III/4396. Zastupitelé souhlasí s výběrem firmy SAS 4 FINISH s.r.o. jako nejvýhodnější a pověřuje starostu obce podpisem smlouvy.
Schváleno pro 6 hlasů
3. Smlouvu o budoucí darovací smlouvě mezi Olomouckým krajem a obcí Zámrský.
Schváleno pro 6 hlasů

Starosta obce: Arnošt Pala

Místostarostka obce: Alžběta Šimáčková

Loučení s otcem Janem

Dokončení ze strany 2

Kaple sv. Václava dostala svůj řád mši a zdomácněla natolik, že se stala srdcem Zámrska, což je také tím, že nám dorostly generace, které nepamatují čas, kdy tu nebyla. Povedlo se hodně dobrého a to je to důležité, to co zůstává.

Přeji Vám tedy ještě jednou z celého srdce jménem všech Zámrsťáků hlavně hodně zdraví, sil, elánu, Božích milostí a ochranu Panny Marie, protože bez těchto darů nejde nic. Přeji Vám ať v nové farnosti najdete jen dobré lidi a v nich oporu a podporu, bez které člověk neudělá vůbec nic, aby Vám byli pokornou a milující farní rodinou, aby se Vám ten nelehký úděl kněze nesl lehčeji. A také Vám přeji, abyste na Zámrsku nikdy nezapomněl a rád se sem vracel, protože víme, že jste tu nechal kus sebe. Otče děkujeme.

Teď vyvstává otázka co popřát novému panu faráři otci Janu Berkovi. Přivítali

jsme jej společnou mší svatou v pátek 22. července v kapli sv. Václava. I Vám otče přejeme hodně zdraví, sil, elánu, Boží pomoci a ochrany Panny Marie a také pevné nervy, protože to s

námi určitě nebudete mít lehké.

Přejeme Vám, abyste měl vždycky kolem sebe pracovitě a poctivě lidi, abychom Vám společně vytvořili takové to pověstné podhoubí a zázemí k tomu, abyste

naši farnost vedl dál v její živosti i rozmanitosti, takovou jaká je a třeba k dalšímu růstu. Tak ať se Vám otče mezi námi líbí a rád se sem také vracíte.

Zdeňka Hašová

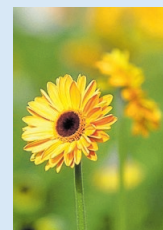
BLAHOPŘEJEME JUBILANTŮM

V těchto nejbližších dnech oslaví významná životní jubilea tito naši spoluobčané:

ZÁŘÍ 2022

Jarmila Šarmanová 91 let
Františka Mašlaňová 86 let
Milena Pajdlová 70 let

ŘÍJEN 2022

Milada Oravová 75 let
Naděžda Motlitbová 70 let

Všem Jubilantům gratulujeme a přejeme spoustu sil a zdraví do dalších let.

Žehnání kapličky Panny Marie Hostýnské

Dobrá věc se podařila a kaplička po renovaci zase slouží nám všem.

Jsou někdy věci, které prostě potřebují svůj čas. V loňském roce se obec Zámrsko pustila do rekonstrukce kapličky, dostala nový kabátek, jak z venku, tak zevnitř. Sochy prošly restaurátorskou obnovou, plastika Panny Marie Hostýnské s Ježíškem byla sejmuta a odvezena do restaurátorské dílny manželů Lacinových z kelečské Lhoty. Všechno šlo jako na drátkách. Bylo pořízeno nové vybavení jako jsou lavice, ambon a stolík uvnitř kapličky, k posezení zvou nové lavičky před kapličkou. No všechno to září a voní novotou, jen pořád nenazrál ten správný čas kapličku znovu požehnat. První verze byla v máji jako oslavení měsíce Panny Marie, moc jsme si přáli setkání s otcem biskupem Josefem Hrdličkou. Byl za naší touhu po setkání moc rád, ale zdravotní důvody mu nedovolily účast potvrdit. Potom přeběhl červen jak splašený a pořád se nedařilo najít nějaký vhodný termín. Až zasáhla vyšší moc v podobě odchodu otce Jana na nové působiště, a to byla přesně ta chvíle. Jak jinak a důstojně se s otcem Janem rozloučit než při žehnání kapličky. Nejsem úplně znalec církevních postupů, tak mi v té hrůze příprav ani nedošlo, že vlastně ze svého titulu stavbu jako takovou požehnat nemůže, ale to nic nemění na tom, že společně

s novým panem farářem Janem Berkou požehnali plastice Panny Marie Hostýnské v kapličce, a to je to nejdůležitější. Stalo se tak v pátek 15. července 2022 v podvečer při mši svaté.

Vše bylo původně naplánováno na sobotu 16. července odpoledne. Už už to vypadalo, že vše hraje jak má, ale 14 dní předem začaly přicházet pověstné Jobovky. Ti budou chybět, tamti nemůžou, muzikanti mají jet přát otci Františkovi na Vsetín, no popravdě mi z toho šla hlava kolem. Ale pověstná zámrská improvizace se vždy osvědčila. Sobota padla ať žije pátek. Bylo krásně, svítilo sluníčko... až moc. Najednou mohli všichni a zvláště k večeru. Co naplat, někdy se prostě

nedá nic lámat přes koleno a je třeba věci vzít, tak jak jsou.

Kaplička nachystána, nazedobena, naklizená. Prostranství před kapličkou přichystané pro všechny věřící, nablýskaná hasičárna s připraveným zázemím, jak pro občerstvení, tak pro posezení u dobrého moku. Jen ten čas utíkal moc rychle. Sešlo se nás hodně, všichni v dobré náladě, muzikanti vyhrávali, naše schola posílená o varhaníka Martina připravena, mše mohla začít. Zavítal mezi nás i nový pan farář také otec Jan, což bylo trochu překvapení, ale milé. Vše se podařilo, fanfáry znějící při proměňování umocnily tu krásnou chvíli. Bylo to krásné, bylo to dojemné a bylo

to naše. Upřímně mi spadl kámen ze srdce, že se vše, tak podařilo. Přišel i čas loučení s otcem Janem Blešou, na památku jako velký fotbalista a fanoušek si odnesl dres v obecních barvách s logem naší kaple a roky svého působení, a samozřejmě nechyběla květin a nějaké ty slova díky.

Nikdo nikam nespěchal, všichni si prohlédli kapličku z blízka, mohli prohodit pár slov s oběma kněžími. Muzikanti vyhrávali, děvčata vařily kávu, roznášely koláče a buchty, které jsme napékaly. Pivo a slivovice tekla proudem. A hlavně bylo veselo až do pozdních večerních hodin. Toliko sonda do tohoto slavného dne, který málem nebyl.

Chtěla bych touto cestou poděkovat panu kostelníkovi Pajdlovi a jeho rodině za vzornou přípravu kapličky, všem hasičům co uklízeli hasičárnu a jakkoliv se zapojili při samotném žehnání, děkuji všem Ženám, které se zapojily do pečení a následné obsluhy. Děkuji obci Zámrsko, že kapličku opravila a finančně této akci pomohla. Děkuji Janě Vinclárkové za občerstvení pro muzikanty. Děkuji kelečským muzikantům, kterým se snad ani nechtělo domů a svým umem podpořili tu krásnou atmosféru. Děkuji naší zámrské scholě, že ozvláštnili celou mši a nacvičili krásný doprovod. A děkuji také Vám všem zúčastněným, za každé slovo pochvaly, za tu dobrou náladu co jste sebou přinesli, i za tu chuť tento den prožít pospolu.

Zdeňka Hašová

Pískování, skákací hrad, výborné steaky a excelentní makrely. Takový byl Dětský den

Jak už je v Zámrskách dobrým zvykem, druhá červencová sobota je vyhrazená pro dětský den a zápas svoobodní vs. ženatí. Dětský den začíná od tří a zápas od šesti hodin.

A jak pojmut dětský den? To byla otázka. Holky se připravovaly na přivernický tábor a všechny myšlenky a nápady chtěly použít, aby byl tábor co nejlepší a nejpestřejší, což se jim i povedlo.

Tak jsme dětský den pojali jednoduše. Pro neposedy byl připravený krásný velký skákací hrad se skluzavkou, kde se mohly pořádně všechny děti vyřádit. Pro kreativní duše, byl připraven stan, ve kterém se tvořilo.

Tentokrát padla volba na pískované obrázky. Že to byla dobrá volba se ukázalo plně obsazeným stanem, dětmi velkými i malými, rodiči co pomáhali těm menším. Postupně se z bílých šablon stávala krásná barevná umělecká dílka. Dokonce i některé tatínky pískování chytlo.

Jedinou malou kaňkou na vydařeném odpoledni byla krátká, ale intenzivní dešťová přeháňka. Chtě nechtě jsme museli schovat skákací hrad a některé děti se musely jít domů převléct, protože děti si umí užít i deště.

Zato ve stanu vůbec malá přeháňka nevadila, tady se pískovalo o sto šest. Vypis-

kovaly se téměř všechny obrázky, co jsme měli k dispozici a to byla ta nejlepší známka toho, že to děti moc bavilo.

Samozřejmě, že k takové akci patří i připravené občerstvení, za což moc všem,

hlavně hasičům děkujeme. Kamilovi Hovančíkovi za výborné steaky, Pavlu Vinklárkovi za excelentní makrely, Arnoštu Palovi a Janči Vinklárkové za tradiční hranolky a párky v rohlíku a samozřejmě ta-

ké všem, co se vystřídali v boudě u čepu a obsluhy.

Akce se moc povedla a důkazem je i to, že poslední návštěvníci šli domů až nad ránem.

**Za Ženy v akci napsala
Helena Vozáková**

Sláva vítězům, čest poraženým!

Tentokrát platilo toto okřídlené heslo doslova a do písmene. Svobodným se po letech marných pokusů konečně podařilo zvítězit 3:2, takže jim patří sláva! Ženatým, kteří hráli prakticky bez střídání a ve složení blízcím se starým páům pak patří jednoznačně čest! Tak výrazný věkový rozdíl mezi oběma týmy nepamatují. Ale začneme pěkně od začátku.

Vynikající pažit, na jakém se snad nehrálo. Libor Trlifaj hřiště pravidelně sekal, Petr Pavlík perfektně vysbíral a déšť trávník perfektně změkčil. Protože Tonda Orava odmítl lajnovat hřiště musel jsem se do toho pustit sám. Budíž mu alespoň ke cti, že donesl od Šmukyho minohledačku, díky které jsme našli všechny kovové terčíky značící přesné rozměry hřiště.

Zdůrazňuji „presné rozměry hřiště“ a „všechny terčíky“, protože v rohu u Jandového jsme našli hned dva asi metr od sebe. Pak už ten déšť tak dobrý nebyl, protože opakovaně smýval lajny, takže při premiéře lajnování jsem si to stříhl hned třikrát.

Úvodní hvizd se musel odložit nejen kvůli počasí. Nemohli jsme dát dohromady 8 ženatých chlapů pro zahájení zápasu. Vše se zvládlo a nakonec se v průběhu zápasu podařilo vyjednat alespoň dva hráče na střídání. Na straně svobodných takový problém rozhodně neměli. Už před zahájením utkání měli k dis-

pozici hned dva kompletní týmy, takže jim dokonce došly dresy. Největší překvapení ovšem čekalo v bráně. Jak si mnozí pamatují, v loňském zápase podal vynikající výkon Karel Roubal přesto, že si vzal obě rukavice levé. I letos přišel vyzbrojen rukavicemi ovšem tentokrát jasně označenými písmeny R a L, takže bylo jasné, že k podobnému faux pas letos nemůže dojít. Rukavice si ovšem překvapivě nenačlchl sám Karel, ale úspěšný hokejový gólman Petr Pavlík. Jak se později ukázalo, stal se prvním svobodným brankářem, který vyladil výhru svobodným. Prostě, na tomto postu už svobodné bota netlačí.

Od závěrečného hvizdu nasadili svobodní opravdu ostré tempo a ženatí se mu přizpůsobili. Než se objevil první náhradník na straně ženatých, měl jsem o zdraví našich kmetů strach. Brzy mne ale vyvedli z omylu. Hned úvodní ostrý souboj Vašků Vozákových vyšel opět lépe pro otce a mladý

Václav musel s menším, leč nezaviněným krvácením střídat. Neméně nešťastná chvílka pro dalšího hráče svobodných, poraněný kotník a střídání, byla posledním problémovým momentem zápasu. Naštěstí i tento hráč /jméno neznám, byl přespolní/ ve třetí třetině v zápase pokračoval. A pak už to přišlo ženatí šli do vedení 1:0 a tímto výsledkem skončila i první třetina.

Do druhé třetiny vstoupili svobodní se zajímavou taktickou změnou, kdy pravidelně střídali celé mužstvo najednou. Změna přinesla své ovoce v podobě vyrovnávací branky. Ženatí si ovšem vzali vedení během chvílky zpět. Čerstvé síly na straně svobodných se projevily a když i mladý Václav Vozák, pokud mne paměť neklame, historicky poprvé prostřelil svého otce v ostrém zápase, šlo se do rozhodující třetiny za vyrovnání stavu 2:2. Ve třetí třetině se svobodní ujali vedení střelou kapitána a matadora týmu Libora „Emila“

Trlifaje. Vedení paradoxně svázalo svobodným nohy, šlo přece o historickou výhru, nicméně na vyrovnání už ženatí neměli ani čas ani sílu. Po ukončení zápasu se pak kopaly pokutové kopy, které už ovšem o ničem nerozhodovaly. Diváky ale určitě pobavily.

No a pak už se vše tradičně řešilo u piva. Zatímco Emil se rozplýval nad faktem, že zažil v týmu svobodných konečně vítězství, zvolil skvělou taktiku střídání celých týmů a sám vstřelil vítězný gól, všichni ženáci věděli, že se mu ta střela prostě nepovedla, byla to šmudla a jenom díky tomu skončila v bráně. Hlavně je ovšem hrálo vědomí, že i Emil se může konečně oženit a přejít na druhou stranu barikády. Vzhledem k vysoké kvalitě týmu svobodných a malé porodnosti posledních let v Zámorskách doufám, že těchto přestupů bude více.

Sportu zdar a fotbalu zvláště! Tak zase příští rok...

Zdeněk Vozák

Přivesnický tábor aneb Deník expedice

Den první

Je první táborový den. Hráli jsme hry na přivítání. Dostali jsme šátky a rozdělili jsme se do týmů zelení a žlutí. Zavázali jsme si oči a šli poslepu do kulturáku. A šli jsme na hřiště vyrábět loď. Z tábora jsme vždycky chodili v šest hodin. Hráli jsme písničky. Hádali jsme podle obrázku, který jsme museli nakreslit a ostatní museli hádat a pak zazpívat.

Kája Kubešová

Den druhý

Ráno jsme přišli na hřiště a hledali list deníku a kartonového mamuta. Potom co se našlo vše, tak se přečetl list deníku a připnul na naši mapu mamut. Pak jsme do devíti hráli hry. Jak odbylo devět se na hřiště sjely tři auta, dvě dodávky a jedno hasičské auto. Tak jsme se rozdělili do aut. Jeli jsme asi hodinu. Jakmile jsme dojeli, šli jsme do muzea v Přerově. Úplně na začátku byly nádoby a mamut. Pak jsme se chytli všichni za lano a vešli dovnitř do chodby. Pak jsme se zastavili v jedné z místností a tam paní začala klepat dřívky o sebe, aby se rozsvítilo. Byl tam ukázan hrob člověka. V druhé místnosti byly kosti a pěstní klíny a podobné věci od lovců mamutů. Ve třetí byl kel mamuta, ve čtvrté, předposlední byl skrčenec z Němetice, a v poslední místnosti byly ukázky doby bronzové. To byl konec muzea.

Pak si šli všichni kupovat suvenýry. Ale Kája měla narozeniny, a tak od všech do-

stala plyšového mamuta. Pak jsme pojedli a vyšli na stezku lovců mamutů. Pak jsme vyjeli zpátky do tábora a hráli hry.

Anička Vozáková

Den třetí

Náš táborový den začal tím, že jsme se dozvěděli, že šavlozubý tygr sežral vedoucí zelených Lucku. Vyдали jsme se proto tygra ulovit. Lovili jsme ho lukostřelbou, nakonec jsme museli přejít na střelbu ze vzduchovky. Tygra jsme ulovili a guláš z něho uvařili. Po lahodném obědě jsme hráli vodní bitvu a před obědem hry fanta, cola, sprite, hutututu a ocáskovanou. Po vodní bitvě jsme dodělávali deníky na výpravu do pravěku. Následovala hra písmenka. Tato hra obsahovala běhání do lesa a nacházení zde různých pís-

menek s čísly k dešifrování zprávy, kterou jsme dostali. Po hře písmenka jsme hráli hru nákup, kdy jsme dostali nákupní seznam a měli 2 minuty na zapamatování si potravin. Pak jsme šli ke stolu s papírky a museli najít správné potraviny. Potom následovala hra přetahovaná, kde se utkaly naše dva týmy.

**Pavel Krbeček
a František Pavlík**
Den čtvrtý

Dnes jsme hledali čtvrtou indicii dinosaura v druhohorách. Potom jsme zjistili, že utekli dinosauři, proto jsme měli zjistit jejich jména, abychom je zavolali. Potom jsme šli do lesa, ale ještě předtím jsme dostali abecedu a igelitku a měli jsme najít věc, která začíná na jedno písmeno z abecedy a dát tu věc do igelitky. Pak jsme se vrátili na oběd,

na kterém jsme jedli špagety se zavázanými rukama. Který tým to měl první, vyhrál. Vyhráli žlutí. Potom jsme se vrátili do tábora a dopisovali deník a potom jsme taky dělali obtisky figurek dinosaurů. Potom jsme hráli různé hry a byla taky vodní bitva. Potom jsme dělali běžeckou Abecedu a po Abecedě jsme hráli AZ kvíz. Potom jsme vyráběli náramky a rozdělávali oheň. Opekly jsme si špekáčky a zpívaly táborové písničky. Potom jsme se rozdělili do stanů, po rozdělení jsme se dívali na Cestu do pravěku. Po filmu jsme měli stezku odvahy a potom jsme šli spát.

Míša Kotradyová

Den pátý

Dneska je poslední den našeho přivesnického tábora. Spali jsme na fotbalovém hřišti, protože den předtím jsme měli stezku odvahy. Ráno, když jsme se všichni probudili, tak jsme si dali snídani. Měli jsme na výběr mezi chlebem ve vajíčku, vajíčkovou pomazánkou, rohlíkem se šunkou anebo od každého něco. Po snídani jsme hledali indicii obrázek, jako každý jiný den. Dneska to byl obrázek trilobita.

Potom jsme si indicii přečetli, odpověděli na nějaké otázky a následně jsme šli hrát nějaké hry. Když jsme šli na oběd, tak jsme si oba dva týmy musely zavázat oči, a vybrali se dva lidi, – jeden z každé skupinky – kteří měli jako jediní odvázané oči. Úkolem bylo to, že

Pokračování na straně 9

Přivesnický tábor aneb Deník expedice

Dokončení ze strany 8

museli celou skupinku dovést do kulturáku, kde jsme dostali oběd. Na oběd byl řízek s bramborem a okurkovým salátem. Po obědě jsme zůstali cca 1 hodinu v kulturáku, kde byl příjemný chládek, abychom nemuseli na to slunko v tom největším pařáku. Někteří hráli ping pong, další odpočívali, a ti ostatní hráli městečko Palermo. Potom jsme šli všichni zpátky na hřiště, kde jsme měli takovou kreativní chvilku. Psali jsme si deníky a zdobily jsme si rámečky, které jsme dostali s naší společnou fotkou. Když jsme to měli hotové, tak jsme si každý vybrali, jakou příchutí zmrzliny budeme chtít a potom nám ji teta dovezla.

Zmrzlina byla výborná. Hned jak jsme ji dojedli, tak jsme se měli jít seřadit do nástupu na hřiště, kde jsme se dozvěděli, že budeme hledat poklad. Museli jsme luštit různé úkoly a běhali jsme z místa na místo. V jednom z posledních úkolů jsme vyluštili, že poklad bude někde na Skale. A jako správní hledači jsme se tam vydali. Bylo to velice napínavé, ale když jsme tam došli, tak jsme tam potkali pravěkého muže, který měl u sebe nějakou truhlu. Cestou jsme ale vi-

děli ještě jednu truhlu. První tým si vybral tu u pravěkého muže, a na ten druhý zbyla ta druhá. Když jsme otevřeli tu první, tak jsme tam našli jenom nějaké staré náradí, motýčky a další takové věci. Potom jsme se vydali hledat tu druhou truhlu. Když jsme ji našli a otevřeli ji, tak jsme tam uviděli spoustu různých věcí. Tak jsme tu truhlu předali pravěkému muži, který nám jí převezl pomocí záhadného stroje (auta) zpátky na hřiště. Když jsme tam došli, tak jsme si dali svačinu

a měli chvilku volno. Po nějaké chvíli nás svolali všechny zpět. Nejdříve jsme četli svoje deníky, a potom už se začalo vyhlášovat. Celý tábor vyhráli Zelení kombíci, ale potom bylo vyhlášení jednotlivců. Vždycky jsme si přišli pro diplom, dostali jsme sladkosti a každý svého dinosaura, kteří byli celou dobu v té truhle. Pak jsme se už jenom vyfotili, rozdali jsme si svoje výtvary, které jsme na táboře vytvořili, a potom už jsme se jen všichni rozloučili a šli jsme domů.

Bylo to fajn a příští rok se těšíme zas.

Markét Vozáková

Více fotek z tábora najdete na straně 10 a 11

Táborové pokřiky

Divnotvoři

Divnotvoři, to jsme my, z pravěku jsme zmatení. Na lodi budeme plout, chceme expedici dotáhnout.

Vyhrajeme jasná věc, zelení dostanou flákanec. Vedoucí Kačku máme, do pravěku se podíváme. Náš pokřik má dlouhé řádky, snad se vrátíme brzo zpátky.

Dinosauři potkáme, snad je více poznáme. Z minulosti zdravíme snad se brzy vrátíme.

Zelení kombíci

Bungala, bungala, sejměte je.

My jsme lepší, vyhrajeme.

Dinosaura ulovíme, protože se nebojíme. A ještě dříve tam doplujem.

Cesta do pravěku aneb Přivesnický tábor Zámrsky

Jen krátce bychom chtěli shrnout tábor i my, vedoucí. Celkem se v pondělí sešlo na hřišti u Luže osmnáct dětí, které se celý týden s vervou snažili zvítězit. Každý den byl

neuvěřitelně napínavý a až do posledního dne jsme netušili, jak to dopadne. Všichni tvořili neuvěřitelně skvělý kolektiv a celou dobu si navzájem pomáhali napříč týmy. Nejen děti, ale

i dospělí nám neskutečně pomáhali a vycházeli vstříc. Ať už maminky, které nám každý den napekly alespoň dva druhy buchet, Peťa s Karlem, kteří nám připravili dřevo, Ladík, který si

kvůli nám vzal dokonce dovolenou, nebo pravěký muž Pavel nebo pan starosta. Všem děkujeme za pomoc a doufáme, že si to děti užily stejně jako my.

Lucka a Kačka

Přivesnický tábor obrazem

Ze života v obci

Přívěsnický tábor obrazem

Policie ČR radí: Buďte obezřetní na internetových inzertních portálech!

V posledních dnech evidují policisté na Přerovsku nárůst oznámení od občanů, která se týkají podvodných jednání na internetových inzertních portálech. Tato jednání mají většinou totožný scénář. Probíhají zpravidla písemnou formou a jedná se o takzvané reverzní internetové podvody, při kterých se podvodník staví do role falešného zájemce o koupi nabízeného zboží.

Pachatelé v těchto případech nejprve kontaktují prodávajícího a předstírají zájem o koupi zboží, které nabízí k prodeji. Následuje nabídka zajištění veškerého komfortu spojeného s přepravou a platbou zboží. Poté rádoby kupující odešle prostřednictvím e-mailu nebo chatovací aplikace fiktivní odkaz zpravidla na přepravní společnost. Jakmile na tento link prodávající klikne, je přesměrován na podvrženou platební bránu, kam vyplní ve většině případů veškeré přihlašovací údaje k elektronickému bankovníctví, platební údaje a rovněž údaje k platební kartě. Bohužel si v této chvíli neuvědomí, že se jedná o podvod. Při kontrole svého bankovního účtu posléze prodejci zjistí, že jim nebyla připsána suma z prodeje zboží, ale naopak byly z účtu finanční prostředky odčerpány.

Oznámení o případu se stejným scénářem učinil dne 2. června 2022 také šestačtyřicetiletý muž z Hranicka, který na jednom z internetových inzertních portálů nabízel k prodeji dět-

ské odrážedlo. I na jeho inzerát bohužel zareagoval podvodník a předstíral o koupi zboží zájem. Poškozenému prodejci odeslal prostřednictvím chatovací aplikace falešný odkaz na přepravní společnost. Po kliknutí na odkaz prodávající muž vyplnil do podvrženého platebního okna údaje ke své platební kartě a bankovnímu účtu. Kontrolou svého internetového bankovníctví vzápětí zjistil, že mu podvodník z účtu postupně odčerpával finanční prostředky ve výši 600 000 Kč.

Případ prověřujeme pro podezření z trestného činu neoprávněné opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku a trestného činu podvod, za které lze dle trestního zákoní-

ku uložit trest odnětí svobody na tři léta až osm let.

Od začátku roku evidujeme v rámci územního odboru Přerov celkem 40 takových případů, kdy průměrná škoda na jeden případ se pohybuje ve výši okolo 100 000 Kč.

BUĎTE OBEZŘETNÍ!

Apelujeme proto na všechny, kteří k prodeji využívají internet a inzertní portály, aby byli při těchto aktivitách maximálně obezřetní.

Je nutné si především uvědomit, že za prodávané zboží by měl platit výhradně kupující a ne prodávající.

V žádném případě nikomu nesdělujte jakékoliv přihlašovací údaje do elektronického bankovníctví, platební údaje ani údaje k vašim platebním kartám. Tyto údaje pokud možno nikam nevyplňujte ani neposílejte.

**por. Mgr. Lenka Vanková
preventistka**

LYMFATICKÁ MASÁŽ OBLIČEJE

CENA

420 Kč/45
min.

ÚČINKY:

OSVĚŽENÍ A ROZJASNĚNÍ
PLETI, POTLAČENÍ VZNIKU

VRASEK, ODVADI
TOXINY, VHODNÉ PO OPERACI
OČNÍCH VÍČEK, POMOC PŘI
CHRONICKÉ RÝMĚ

MASÁŽE ZÁMRSKY ELIŠKA SOLANSKÁ TEL. 732 463 139

CHVILKA POEZIE

**Antonín
Šarman: Láska**

*Jen jednou vzlétneš na kříd-
lech lásky dál,
to ostatní si s tebou osud
jen lehce hrál.*

*Jen jedna melodie pravou lásku
hrála,
tu jsi měl v paměť dát, ta navždy
za to stála.*

*Ale ta muška zlatá nikomu nedá
znamení,
když na ni spoléháš to sladké je
mámení.*

*Jedné lásce dej to, co jí náleží,
potom ti budou znít, v líbezném tó-
nině zvony na věži.*

*Ta na dlouho potěší,
tvůj mládí sen nebude žádnou
otěží.*

*Spokojen projdeš lidským žitím,
těm dlouhou pouť cesty osvítím.*

*Těžko ti přijde, tak jasná zpráva:
„Mne si vem, já jsem ta pravá.“*

*A jsi-li ten správný muž,
na boj připraven, tak svaly tuž.
Do hloubi duše myšlenka se vkrá-
dá,*

*já mám Tě rád i Ty mne máš ráda?
Pravdu se dovíš po létech spo-
lužití,
na životní pouti ať vám slunce
svítí.*

*Když lásku nemáš, pořád ji hledej,
v tom boji za štěstím vždycky je
náděj.*

*Lásky si važ a dobře ji opatruj,
v ní celý je cíl pro život tvůj.
Běda těm, kdo ji zradí,
nic jině ji nenahradí.*

*Láska ta nikdy neumře,
jen svoji náruč otevře,
těm co to myslí upřímně
a to je na ní dojemné.*

Ze života v obci

V Hranicích 4. června 2022

Vážený pane starosto,

chtěli bychom Vám poděkovat za laskavé poskytnutí daru obce Zámrsky pro občany Ukrajiny sužované válkou.

Velmi oceňujeme Vaši štědrost a jsme nesmírně vděční za pomoc, kterou jste prostřednictvím našeho Centra poskytli. Míra solidarity, kterou jste projevili, je úžasná a moc si jí vážíme. Vaše pomoc je tolik důležitá a povzbudivá nejen pro konkrétní potřebné, k nimž je směřována, ale pro celou Ukrajinu, neboť dokazuje, že v této velmi těžké době není tato trpící země sama. Proto bychom Vám tímto chtěli jménem všech ukrajinských občanů opravdu vřele poděkovat.

Nejsme Vám jen vděční, ale i zavázání. Pokud byste v budoucnu sami potřebovali s něčím poradit nebo pomoci, můžete se na nás kdykoliv obrátit.

S úctou,

Centrum pomoci Ukrajině, Hranice

Sociální služby Lipník nad Bečvou,
příspěvková organizace
Souhradní 1393, Lipník nad Bečvou
Vám představují sociální službu

DENNÍ STACIONÁŘ

Poslání služby

– Podpora seniorů a osob s chro-

Nový Denní stacionář v Lipníku nad Bečvou

nických duševním onemocněním s
různou

formou demence od 50 let

– Za pomoci individuálních přístupů
podporujeme uživatele v udržení je-
jich

schopností a soběstačnosti, záro-
veň jsme prostorem pro setkávání s
jejich vrstevníky

Dostupnost služby

– Denní stacionář se nachází na ulici
Zahradní 1335, Lipník nad Bečvou

– Služba je poskytována v pracovní
dny od 06.30 do 15.00

Kontaktní údaje

Ředitelka

Mgr. Martina Václavíková,
tel.: 581 773 783, 725 528 761

Sociální pracovnice

Eliška Nedomová,
DiS., tel.: 580 582 863, 737 449 512

e-mail:

stacionar@socialnisluzby.com

Nekrolog †

Další číslo, další smutná událost. Ale život už je takový a když je vítání musí být také loučení.

Ve čtvrtek 30. června 2022 se do Zámřsk donesla smutná zpráva o odchodu našeho rodáka pana Václava Oravy toho času ze Skaličky. Srdcem byl vždy věrný Zámřšťák a nikdy nevynechal možnost navštívit jakoukoliv akci v naší obci a rád se sem pokaždé vracel. Připomeňme si jeho krásný dlouhý život, alespoň prostřednictvím nekrologu.

Pan Václav Orava se narodil 3. září 1938 v Zámřských jako prvorozený z osmi dětí manželům Ludmile a Josefu Oravovým. Dětství a mládí prožil v rodině Zámřských po boku sourozenců Marie, Josefa, Ludmily, Karla, Anny, Milady a Pavla. Byly to časy plné her, lumpárén, ale také práce v hospodářství a pomoci rodičům. Rád na tyto chvíle vzpomínal a své sourozence vždy bezmezně miloval a pomáhal jim, jak mu síly stačily po celý svůj život.

Základní vzdělání absolvoval v Zámřských a později v Kelči odkud v 15 letech nastoupil do učení pro Moravskoslezské elektrárny Přerov, kde se vyučil jako elektromontér.

Povinná vojenská služba v letech 1956-1958 jej zavála do Prahy a později do Pardubic, kde sloužil na letištích jako spojař.

Dne 8. dubna 1961 se oženil se slečnou Emilií Novosadovou ze Skaličky a žili společně doma v Zámřských až do roku 1972, kdy se přestěhovali do nově do-
staveného rodinného domu ve Skaličce, který koupili od bratra manželky. A tak se začala psát skaličská část historie rodiny. S manželkou Emilií vychovali společně čtyři děti Janu, Václava, Milenu a Jiřinu. Své děti bezmezně miloval, byl na ně hrdý, stál při nich v každé chvíli jejich života. S láskou sobě vlastní přijal do své bezedné náruče i milovaná vnoučata Ladíka, Janu, Dominiku, Viktorku, Adama a Jáchyma. Roli dědečka si užíval plnými doušky, rozmazloval je všude přítomnými sladkostmi až do jejich dospělosti. Pořád jim tak udržoval ten kousek dětství v podobě bonbónů. S manželkou Emilií

tvořili všem bezpečnou oázu klidu, domov, když však přišla nemoc, která paní Emilií obrátila celý život a přetvořila její svět. Nesvěsil hlavu, pečoval o ni s láskou, trpělivostí celé 4 roky, umířňoval její bolestné kroky a stál při ní za všech okolností. Převzal na sebe roli tmelícího článku rodiny a byl to právě on, kdo se stal tou pověstnou kvočnou, která nade všemi bdí. Přes všechny ty starosti a těžké chvíle, které na závěr prožil vedle své ženy, těžce nesl její náhlý odchod 24. března 2017. Život však musel jít dál, pan Václav zůstal tím vztyčným bodem své rodiny a byl jím rád.

Celý svůj profesní život strávil jako elektrikář v roce 1958 nastoupil do Severomoravské energetiky Ostrava s pobočkou v Hranicích, kde setrval až do odchodu do důchodu v březnu 1999. Podnik měnil názvy, ale pan Václav zůstával.

Oravovi jsou symbolem velké rodiny, rodiny, která je i napříč generacemi neuvěřitelně propojená a široká a pan Václav ji celou miloval a byl na ni náležitě hrdý. Byl šťastný za každý okamžik pospolu se svými sourozenci a jejich rodinami. Zvláště těžce nesl odchod svých mladších bratrů Karla v roce 2016 a Pavla v roce 2020. Ale ani tyto bolesti jej nezlomily, byl to pořád ten nejstarší velký bratr, který nikdy nikomu neodmítl pomoc, ta pověstná hlava rodiny, na kterou se mohli všichni spolehnout.

Pan Václav byl milovníkem legrace, rád popichoval své okolí, zvláště syna Václava, kterému rád úsměvně radil. Nezkazil žádnou legraci a uměl si udělat legraci i sám ze sebe, což je v dnešní době vzácnost. Rád na své blízké vymýšlel různá šprťouchlata, od seřazených vajíček od největšího po nejmenší až po prosbu o zalátání nesešitelných trenýrek. Jeho nezaměnitelný humor bude všem chybět.

Miloval přírodu, rád pěstoval zeleninu a ovoce, zvláště miloval třešně, jejichž

Odešel pan Václav Orava

různé odrůdy sadil na zahradě, věnoval se řezu stromků. Choval drobné zvířectvo, rád chystal dřevo na zimu. Jeho vášní byly křížovky, seriály a televizní soutěže i kvízy u kterých si bystril mozek. Rád houbařil, jakmile se v lese objevila první bedla už, už vyrážel s košíkem, aby si mohl milovanou pochoutku na sádle a kmíně připravit.

Byl neuvěřitelně šetrivý a skromný, neuměl nikomu odmítnout pomoc, a tak v širokém a dalekém okolí mají všichni elektrické rozvody právě z jeho rukou. V životě nebyl nikde na dovolené, jeho dovolená byla doma na zahradě a s rodinou. Byl pyšný na své růže, které krásily okolí jeho domu, zvláště ta žlutá přímo před okny byla jeho pýchou.

Miloval poutní místa zvláště Velehrad a Hostýn, kam pravidelně se svou rodinou jezdíval. Zvláště děti nikdy nezapomenou na pěší pouť až na vrch svatého Hostýna s tatínkem, na krásné poutní mše a sladkou odměnu na vrcholu tak nekonečného kopce. To jsou nezapomenutelné chvíle, jimiž se člověk stává nesmrtelným.

Pan Václav si žil poklidný život plný všeho a všech co měl rád. S přibývajícím věkem však přicházely různé neduhy, pomalu, plíživě. Od podzimu roku 2021 ubývalo sil až přišla v lednu letošního roku mozková příhoda. Pan Václav, velký bojovník se však nevzdával a statečně, pokorně bojoval, zdálo se, že vítězí, však Pán Bůh měl své úmysly a tolik milující srdce pana Václava utichlo 30. června 2022.

Dovolte mi, abych prostřednictvím zpravodaje panu Václavovi poděkovala za vše, co pro naši obec kdy, nejenom ve svém mládí vykonal, ale také za každou účast a pochvalu, kterými na naši obecní činnost nešetřil. A za všechnu tu pozitivní energii, kterou sebou vždy nosil.

Budiž Vám ta Skaličská zem lehká.

Zdeňka Hašová

Z historie obce

*O*bec Zámrský má díky kronice a jejích kronikářům skvěle podloženou historii minulého století. Byla by velká škoda toho nevyužít, vždyť už naše děti za čas tohle písmo nebudou schopni rozluštit, proto bude v Zámršťáku pravidelně vycházet opis záznamů z této kroniky chronologicky tak, jak je uspořádán. Bohužel i téhle kronice se stalo, že mezi lety 1960 až 1992 nebyla historie pravidelně zaznamenávána, ale byla doplněna kronikářem novým. Také kronika nového tisíciletí přišla o nového kronikáře, záznamy jsou vedeny do roku 2006. Při přepisování kroniky se do obsahu nezasahuje, přepisujeme prostě děj, jak byl tehdejší kronikářem zaznamenán.

Roky 1938-1939-1940 až 1944

Tato kronika nebyla vedena. Z jakých důvodů není mi známo. V roce 1940 z příkazu okupantů musela být tato pamětní kniha odevzdána do úschovy Okresnímu úřadu v Hranicích, který ji předal do úschovy zemskému úřadu v Brně, kde byla až do převratu 1945. Teprve byla Okresním národním výborem v Hranicích obci navrácena.

Tuto pamětní knihu odevzdal do úschovy tehdejší starosta obce pan Klvaňa Antonín č.20 pod číslem jednacím 1495. Tuto knihu opět převzal jsem já, jako první předseda místního národního výboru a jako kronikář, a bude mi snahou, abych pokud možno věrně zachytil dobu, která do této knihy nemohla být dosud vepsána.

Pamětní kniha obce Zámrský
Zámrský dne 15.6.1945

Předseda M.N.V.: Ferdinand Trlifaj
Členové letopisecké komise: Karel Horák řídící učitel, Orava Richard rolník č. 24

Obecní Kronikář: Ferdinand Trlifaj, obchodní jednatel hosp. strojů, Zámrský č 76.p. Kelč

Životopis obecního kronikáře:

Narodil jsem se 17 ledna 1903 v Zámrských číslo 32. Otec: Ferdinand Trlifaj, domkař v Zámrských, syn Josefa Trlifaje domkaře v Miloticích a jeho manželky Barbory, dcery Antonína Dohnala ze Zámrska č 26. Matka: Františka, dcera Františka Steinera, učitele a později tesařského mistra v Zámrských a jeho manželky rozené Marie Oravové.

Mládí neradostné. Prožil jsem celou první světovou válku v podvýživě. Jak se zmiňuje obecní kronikář pan Karel Horák v kapitole o světové válce 1914-1918, ale vyprávění mého dědečka Františka Steinera, museli jsme jíst bob a pagáče z otrub. Chleba jsme málo viděli, jenom ze šrotu. Když mi bylo 13 roků, zemřel nám náš otec jako voják

v Rauchu v Haliči. Měl jsem ještě tři sourozence. Dva bratry Františka a Jaromíra a sestru Marii, nyní provdanou za arcibiskupského hajného v Rajnochovicích.

V mém mládí po smrti otcově, musel jsem se těžce žít jako dělník protloukat. Pracoval jsem u regulace řeky Bečvy, řezal prouti, tloukl kámen za tuhých mrazů ve skále „Serekvisku“ a na Velikonoci. V Hrabí ve skále, lámal jsem kámen s kamarády Josefem a Vojtěchem Novákem na novou silnici do Skaličky. Taky jsem pracoval s nimi ve skalním lomu v Hostašovicích u Nového Jičína. Potom jsem pracoval i na železobetonových stavbách až v Mor. Ostravě. Protože to byla velmi vysilující otrokářská a hladová práce musel jsem toho zanechat. Když jsem tloukl po převratu ve skále v Ústí kámen, byla to pro mě těžká a strastiplná doba. V otcových botách a šatech mrzl jsem na hromádce šterku a vydělal jsem za den Kčs 10, pouze na 1kg mouky. Nebylo tenkrát sociálních vymožeností jako dnes a opravdu nedalo se žít. Nerad na ten čas ani vzpomínám. Bývalá republika Československá nedovedla se postarat o padlých a zemřelých vojáků o sirotky.

Potom dospěl 22 roků, nebyv pro tělesnou slabost odveden, stal jsem se obchodním zástupcem. Prodával jsem pícní vápno, mýdlo, pak stroje šicí a nakonec jsem pracoval výhradně v prodeji hospodářských strojů, které mojí zásluhou dostaly se hojně do rodné obce a moc přispěly k hospodářskému rozmachu. Za mého mládí nebylo v obci železných pluhů secích a řezacích strojů, jakož i mlátiček. Nyní po této stránce jest zaopatřen i ten nejpošlednější domkař. Ani elektrické motory neschází.

Ve 28 letech jsem se oženil a v roce 1933 vystavil jsem v Zámrských na Ka-

menci první vilku č 76. domek toho druhu jediný t.č. v obci se nacházející. Potom za svoje zásluhy byl jsem továrnou Melichar Umrath a spol. v Brandýse nad Labem povýšen na zástupce pro výhradní prodej na třech okresech. Byly to okresy: Hranice, Valašské Meziříčí a Nový Jičín. Potom se mi vedlo již existenčně lépe. Pak přišla válka. To byly časy pro mne jako bývalého příslušníka strany KSČ velmi těžké.

Po převratě v revolučních květnových dnech roku 1945, ustanovil jsem v Zámrských revoluční Národní výbor, jehož jsem byl předsedou. Přitom jsem zajistil veškeré barikády po Němcích pro Národní školu v Zámrských. Při tom jsem taky založil fond pro tuto Národní školu, který vynesl částku vyšší 200.tisíc Kčs.

Jako předseda MNV obstaral jsem od státu pro obec Zámrský subvenci na zavezení vlčí jámy po Němcích a na postavení železobetonové zdi a to ve výši Kčs 98000,- Taky pro obec jsem provedl oddlužovací akci a uhradil více jak 100. tis Kčs, kterýž to dluh pocházel ještě z roku 1927 za elektrifikaci obce.

Nyní jsem místopředsedou MNV a předseda komunistické strany Československa, místní skupina v Zámrských. Následkem znárodnění mého mateřského podniku a jeho reorganizace, jsem toho času bez zaměstnání. Vypadá to že budu za 26 roků své poctivé práce od „Agrostroje“ (tak se nyní sdružené továrny na hospodářské stroje jmenují) propuštěn. Na moje místo půjde Hospodářské družstvo neboť je nyní módou aby soukromé podnikání vymizelo.

A to je můj celý životopis, který jsem se snažil podat nezávazně a stručně. To je životopis malého člověka, kterému se po celý jeho život vyhýbalo štěstí. To je životopis nynějšího kronikáře, počestné obce Zámrský – Ferdinanda Trlifaje!